

“La Creu a coll, amb un somriure”

Com més siguis de Crist, més gràcia tindràs per a la teva eficàcia a la terra i per a la felicitat eterna. Però cal que et decideixis a seguir el camí de la pròpia donació: la Creu a coll, amb un somriure als llavis, amb una llum a l'ànima. (Via Crucis, 2a estació n. 3)

15 d'abril

I sents dintre teu: «com pesa aquest jou que lliurement vas agafar!»... És

la veu del diable; el fardell... de la teva supèrbia.

Demana humilitat al Senyor, i tu també entendràs aquelles paraules de Jesús: *ignum enim meum suave est, et onus meum leve* (Mt XI, 30). A mi m'agrada de traduir-les lliurement així: el meu jou és llibertat, el meu jou és amor, el meu jou és unitat, el meu jou és vida, el meu jou és eficàcia. (Via Crucis, 2a estació n. 4)

En l'ambient hi ha una mena de por a la Creu, a la Creu del Senyor, i és que han començat a dir creus de totes les coses desagradables que succeeixen a la vida, i no saben prendre-se-les amb sentit de fills de Déu, amb visió sobrenatural. Treuen fins i tot les creus que els nostres avis plantaren als camins... !

A la Passió, la Creu deixà de ser símbol de càstig per a esdevenir senyal de victòria. La Creu és l'emblema del Redemptor: *in quo est*

salus, vita et resurrectio nostra: allí hi ha la nostra salut, la nostra vida i la nostra resurrecció. (Via Crucis, 2a estació n. 5)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-es/dailytext/la-creu-a-coll-amb-un-somriure/> (26/03/2025)